

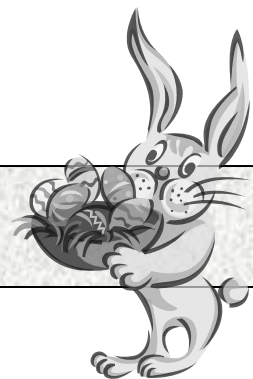
Březenský zpravodaj

1255 - 2010 městys Březno u Mladé Boleslavi

Velikonoční

Na úvod ...

Úvodní slovo redakční rady

Podobně jako před rokem dostáváte do ruky velikonoční číslo březenského zpravodaje. Opět Vám předkládáme informace z úřadu i ohlédnutí za aktuálními událostmi, které jsou pro život v obci velmi důležité.

Nastává čas krásných jarních svátků a s nimi spojených zvyků, které si rádi připomeneme. Snad bude opět toto číslo dalším obohacením pro váš život. Přejeme všem krásné Velikonoce a hodně radosti z vítání jara.

Vaše redakční rada.

Slovo starosty

Vážení spoluobčané

Začínající rok 2010 s sebou přinesl tragickou událost týkající se života celé naší obce. Po dlouhé těžké nemoci nás 1. 3. 2010 ve věku 71 let navždy opustil dlouholetý starosta obce pan Josef Horák.

Odešel nekompromisní, ale férový člověk, který neúnavně pracoval pro obec od roku 1990 dlouhých 20 let. Není sice již mezi námi, ale jeho práce se nesmazatelně vryla do tváře městyse Března. Hlavně jeho zásluhou došlo v obci k vybudování kanalizace, k úpravě chodníků a komunikací, rozšíření mateřské školky, k zateplení a zastřešení ško-

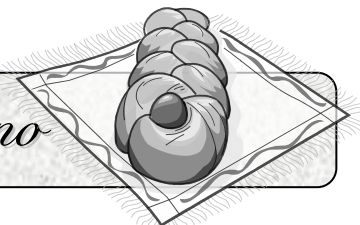
ly základní, k výstavbě multifunkčního hřiště a v neposlední řadě k rozšíření obce domovní zástavbou. Kromě práce pro obec pracoval pan Josef Horák v zájmových sdružení občanů, hlavně jako člen a funkcionář myslivce-kého sdružení.

Říká se, že každý je nahraditelný, ale v případě pana Josefa Horáka jen velmi těžko. Zůstaly tu ovšem jeho myšlenky a nápady a je na nás, abychom je dovedli realizovat a přispět tak ke zvelebení jeho milované obce.

Čest jeho památce

František Berounský, starosta městyse

Informace z Úřadu městyse Březno

Přehled o počtu obyvatel k 31. 12. 2009.

V Březně a v Dolánkách bylo k tomuto dni trvale přihlášených 840 obyvatel. Z toho bylo 681 dospělých (335 mužů a 346 žen) a 159 dětí (81 chlapců a 78 dívek). Pro informaci, letos se do konce února 2010 přihlásilo 23 nových obyvatel, převážně z lokality za sochou sv. Václava, směrem na Novou Telib.

V loňském roce se narodilo v naší obci celkem 14 občánků, byli zde dvě svatby, a bohužel i tři úmrtí.

V nedávných dnech proběhla desátá Tříkrálová sbírka na pomoc seniorům i u nás v Březně. Městys Březno bylo garantem celé sbírky. Sbíрку zajistila Obec baráčnická, patří jí za to veřejné poděkování. Děkujeme též všem občanům, kteří přispěli finanční částkou oblastní charitě Sobotka. Vybrané peníze byly poskytnuty pečovatelskému domu v Sobotce. V Březně bylo vybráno 11 111,00 Kč, a celkem s jedenácti okolními obcemi, které se zúčastnily sbírky 96 484,00 Kč. Věříme, že seniorům žijícím v pečovatelském domě v Sobotce tato částka zpríjemní pobyt.

Oblastní charita Sobotka výsledky Tříkrálové sbírky 2008, 2009 a 2010

Všem, kteří se podíleli na zajištění Tříkrálové sbírky či přispěli na pomoc potřebným,
SRDEČNĚ DĚKUJEME !!!

Obec	TS 2008 Kč	TS 2009 Kč	TS 2010 Kč
Březno	0,00	0,00	11 111,00
Dolní Bousov	7 564,50	7 343,00	10 319,00
Libošovice	7 458,00	8 262,00	14 695,00
Markvartice	0,00	0,00	3 868,00
Mladějov	2 126,00	4 563,00	2 909,00
Osek	0,00	1 977,00	2 391,00
Řitovice	4 509,00	1 190,00	1 523,00
Samšina	7 723,00	8 996,00	8 081,00
Skyšice	1 554,00	5 434,00	6 642,00
Sobotka	36 674,00	37 463,50	29 660,00
Židněves	0,00	0,00	5 285,00
celkem	67 608,50	75 228,50	96 484,00

OBLASTNÍ CHARITA SOBOTKA
www.sobotka.charita.cz

Výzva k povinné výměně řidičských průkazů

Již od loňského roku běží povinná výměna řidičských průkazů vydaných od 1. 1. 1994 do 31. 12. 2000. Nečekejte až na konec roku a nechte si vyměnit řidičský průkaz nyní. Dle aktuální statistiky ministerstva dopravy je ještě velké procento držitelů ři-

dičských průkazů vydaných ve výše uvedeném termínu. Několik set tisíc lidí bez řidičských průkazů, fronty na úřadech a chaos na silnicích, to je nejčernější vize, která děsí úředníky na ministerstvu dopravy. Zajistěte si povinnou výměnu pokud možno co nejdřív a nečekejte až na poslední chvíli, na konec roku.

Dosud platné řidičské průkazy vydané v České republice

Typ 4: Tento typ dokladu byl vydáván v letech 1994 – 1996. Jde o zalaminovanou kartu z mnohabarevného papíru. Může obsahovat i nevýrazný státní znak. Musí se vyměnit nejpozději do 31. 12. 2010.

Typ 5: Tento doklad byl vydáván v letech 1997 – 2000. Jde o zalaminovanou kartu z mnohabarevného papíru. Řidičský průkaz je koncipován na výšku. Obsahuje hologram s nápisem CZ, který je situován vlevo dole. Musí se vyměnit nejpozději do 31. 12. 2010.

Typ 6: Tento doklad byl vydáván v období 2001 – 30. 4. 2004. Je to opět zalaminovaná karta z mnohabarevného papíru koncipovaná na šířku. Vlevo dole je hologram s nápisem CZ. Musí se vyměnit nejpozději do 31. 12. 2013.

Typ 7: Takto vypadá nový řidičský průkaz, který vydávají úřady nyní. Jeho platnost je deset let. Je to polykarbonátová plastová kartička o rozměru běžné „kredity“. Obsahuje logo EU, v němž je nápis CZ. Stejný typ vydávají všechny členské státy sedmadvacítiky. Od 1. 1. 2014 bude tento typ řidičského průkazu jediným povoleným dokladem opravňujícím k řízení motorového vozidla.

Nově vydávaný řidičský průkaz je podle § 1 vyhlášky č. 31/2001 Sb., o řidičských průkazech a o registru řidičů, ve znění pozdějších předpisů, dokument typu plastové polykarbonátové karty o velikosti 54 x 86 mm (velikost telefonních nebo bankovních karet). Podklad (jádro) je růžové barvy přecházející v modrou a bílou a na přední straně je v horní části označen nápisem "ŘIDIČSKÝ PRŮKAZ ČESKÁ REPUBLIKA", logem Evropské unie a rozeznávacím znakem vydávajícího státu "CZ".

Údaje na nově vydávaném řidičském průkaze (od 1.5.2004) jsou téměř totožné s údaji uváděnými na předchozím typu (vydáván do 30.4.2004), nově je digitalizována fotografie a podpis.

Řidičský průkaz podle vzoru ES, je uznatelný pro řízení vozidla v rámci Evropské unie a podobně jako předchozí typ je uznáván i v ostatních státech "Úmluv o silničním provozu" (Ženeva - 1949, Vídeň - 1968).

Nový řidičský průkaz se vydává na dobu nejvýše 10-ti let z důvodu životnosti a čitelnosti plastové karty anebo na dobu kratší z důvodu např. omezení zdravotní způsobilosti řidiče.

Řidičský průkaz si můžete nechat vyměnit na určeném pracovišti obecního úřadu obce s rozšířenou působností (Městský úřad, Magistrát města), příslušného podle místa trvalého pobytu na území České republiky. Pro Březno je to magistrát města Mladá Boleslav.

Co musíte mít sebou na výměnu řidičáku?

- „Žádost o vydání ŘP“ – obdržíte na pracovišti obecního úřadu obce s rozšířenou působností - platný doklad totožnosti (občanský průkaz, pas)
- průkazovou fotografii o rozměrech 3,5 x 4,5 cm
- ŘP, který podléhá povinné výměně

Vydání nového řidičského průkazu je ze zákonné lhůty do 20 dnů od podání žádosti, příp. do 5 pracovních dnů od podání žádosti. Jelikož se jedná o povinnost z platné právní úpravy, není výměna ŘP zpoplatněna. Pokud bude požadováno vydání řidičského průkazu (v rámci povinné výměny) ve lhůtě kratší, tj. do 5 pracovních dnů od podání žádosti, je pro tento úkon již stanoven správní poplatek 500 Kč.

Bližší informace lze nalézt na internetové adrese www.vymentesiridicak.cz, kde naleznete i příslušný tiskopis s žádostí a jak postupovat při výměně řidičského průkazu.

Doporučujeme Vám výměnu řidičského průkazu neodkládat. S blížícím se koncem stanoveného termínu pro výměnu řidičských průkazů (31. prosince 2010) lze očekávat na příslušném magistrátu zvýšenou kumulaci řidičů (osob) a nezapomínejte, že vyřízení žádosti o vydání řidičského průkazu trvá až 20 dnů.

Z. Valenta

Ohlédnutí za rokem 2009 a dění v městysi

Z rozpracovaných akcí, které se dokončovaly ke konci loňského roku, můžu jmenovat opravy sakrálních soch, sv. Linhart, sv. Prokopa, křížek u Vitmajerů a výměna gastronomického zařízení v školní kuchyni. Na so-

chu sv. Linhart bylo požádáno o dotaci na obnovu drobných památek z rozpočtu Středočeského kraje. **Jde o restaurování a obnovy drobné památky – sochy, která byla finančně podpořena Středočeským krajem.**

Bylo nám poskytnuto 60 000,00 Kč. a celková oprava si vyžádala částku 76 082,00 Kč. Pár řádků o historii sochy a proběhlé opravě. Stáří sochy se odhaduje asi na 50. léta 18. století, autor sochy je patrně Josef Jiří Jelínek a socha je vyrobena z málo odolného žlutého jemnozrnného pískovce z pojizerské oblasti. Socha je vysoká 185 cm. a celkem s podstavcem měří 425 cm. Opravu prováděl restaurátor akademický sochař Martin Pokorný za dozoru Mgr. Ludmily Maděrové z památkového ústavu. Socha byla v havarijním stavu, velké úseky hmot a převážná část modelace se nedochovaly. Zbytek původní modelace byl jen těžko čitelný, se silně poškozeným povrchem. Původní povrch se nedochoval ani na podstavci, z nápisu na čelní straně podstavce zbylo jen několik poškozených písmen. Statika sochy je ohrožena jelikož chybí přední část, druhý stupeň podstavce pod sochou byl rozpraskaný, překryt betonem. V písmu a pod římsou podstavce se dochovaly zbytky barevných vrstev. Průzkumem byl zajištěn havarijní stav kamene sochy i podstavce a ohrožení statiky památky. Bylo doporučeno přemístění sochy do depozitáře a nahradit ji kamennou kopií.

Podobně na tom je i socha sv. Prokopa, která se nachází v travnatém pásu u zdejšího kostela. Socha sv. Prokopa je nemovitá kulturní památka zapsaná v Ústředním seznamu kulturních památek ČR. Její celková výška je asi 5m. a šířka 1m. Světec stojí na vysokém děleném podstavci. Figura světce je v mírně nadživotní velikosti. Dílo je připisováno též Josefu Jiřímu Jelínkovi a datováno do 30 let 18. století, stejně jako sochařská výzdoba vnějšího pláště kostela sv. Václava. Socha i podstavec byly vytvořeny z jemnozrnného pojizerského pískovce. Na mnoha místech podstavce i sochy došlo k masivním úbytkům hmot. Problematika našich soch je charakteristickým příkladem pro celou skupinu barokních soch z pojizerského pískovce na Mladoboleslavsku. Původní povrch se téměř nedochoval ani na podstavci, nápis na čelní a zadní straně

podstavce je v torzálním stavu. I když jsou sochy v torzálním stavu, přesto souvisí s historickým vývojem obce a dokládá její výtvarné bohatství 18. století. Na opravu této sochy bylo zažádáno o dotaci u Ministerstva kultury ČR. Byla poskytnuta dotace ve výši 50 000,00 Kč. Celkové náklady na restaurátorské práce si vyžádaly 85 238,00 Kč. U této sochy bylo též doporučeno přemístění do depozitáře a nahrazení replikou z kamenné kopie.

Jako poslední je výše zmiňovaná oprava křížku u Vitmajerů. Dotace byla podána u Ministerstva pro místní rozvoj (MMR) na částku 50 000,00 Kč. Oprava probíhala od 17. 7. 2009 do 21. 10. 2009 a vyžádala si částku 80 000,00 Kč. Opravu provedla firma Umělecké kovářství Q FORTEL p. Pavel a Tomáš Kverek. Původní stav většina z Vás jistě zná, kamenný sokl neúplný a uvolněný, doplněný rozpadlou cihlovou vyzdívkou. Podstavec zvětřalý a olámaný, vrchní část v držení kříže třikrát rozlomena. Nápis na podstavci zachované pouze ve zbytcích a nečitelné. Kovové části poškozeny korozí a olámaný. Celý podstavec byl opraven a vyspraven, kde byl původně nápis, přebroušen. Chybějící kvádry soklu byly doplněny a znovu byl celý usazen do pískového lože. Litina a ostatní kovové části byly po sejmutí tryskány a opatřeny novým nátěrem. Figura Krista, svatozář a štítek pozlacený. Původní rozlámaná svatozář byla nahrazena novou tepanou plastikou. Kříž byl nově ukotven i se vzpěrou do původního lože s olověnou vložkou. Pozlacené prvky jsou zajištěny proti uvolnění.

Na sklonku roku jsme dostali již dříve podanou dotaci od MF na výměnu gastronomického zařízení školní kuchyně ZŠ Březno. Dotace činila 1 900 000,00 Kč. a celková investice na výměnu zařízení si vyžádala částku 2 379 011,00 Kč. Výběrové řízení na tuto akci vyhrála firma FLOD PRAHA a. s. se sídlem Předměřice nad Jizerou. Celá akce proběhla za podpory pí. ředitelky Rudolfové a Dlaskové, které přizpůsobily chod ško-

ly a školky potřebám školního stravování. Obědy byly připravovány v základní škole v učebně praktického vyučování. Myslím, že nakonec vše proběhlo ke spokojenosti všech zúčastněných stran.

Pro letošní rok 2010, byly podány tyto žádosti o dotaci.

1. Úprava části Zdravotního střediska na oddělení Mateřské školky pro umístění 20 dětí. Předpokládané investiční náklady 2 313 200,00 Kč. + neinvestiční náklady 415 702,00 Kč. Dotace podána u dvou subjektů a to u Regionální operační program EU (ROP) a u Fondu rozvoje obcí a měst Středočeského kraje (FROM).

2. Intenzifikace a rozšíření ČOV - II. Etapa Březno a Židněves. Celkové náklady 9 468 407,00 Kč z toho vlastní zdroje činí 473 507,00 Kč. Dotace podána na Fond životního prostředí a zemědělství Středočeského kraje.

3. Oprava požárního vozidla AVIA pro SDH. Celkové předpokládané náklady na opravu jsou 525 000,00 Kč. Dotace podána u Fondu podpory dobrovolných hasičů a složek IZS Středočeského kraje.

4. Oprava křížku v Dolánkách. Předpokládané náklady 33 000,00 Kč. Dotace podána u Fondu kultury a obnovy památek Středočeského kraje.

5. Výměna hraček na dětském hřišti v Březně. Celková cena 35 343,00 Kč. Dotace

podána u Fondu sportu, volného času a primární prevence Středočeského kraje.

Letošní, musím říct mimořádná zima nás překvapila nebývalou nadílkou sněhu. Jak jste si všimli, bylo ho tolik, že v některých částech obce ho nebylo ani kam odklidit. Ve frekventovaných částech muselo dojít i k odvozu z komunikace. Za zimní úklid si letošní zima vyžádala též rekordní finanční částku z rozpočtu městyse. Částka se vyšplhala na bezmála 100 000,00 Kč. Velkým problémem bylo udržet chodníky schůdné. Ač se p. Folprecht snažil dostupnou technikou udržet chodníky bez sněhu, ve dnech kdy celý den sněžilo to bylo prostě nemožné. Patří mu za to „velký dík“. Poděkování patří i těm občanům, kteří pomáhali udržet chodník bez sněhu sousedící s jejich nemovitostí, i když jim to od letošního roku zákon neukládá. O veřejné komunikace, a tím jsou myšleny chodníky, se musí od letošního roku starat obec. S tím souvisí i úklid posypového materiálu z chodníků. Apeluji a žádám tímto občany, kteří mají chodník v sousedství své nemovitosti, zda by byly ochotni pomoci při úklidu zametením posypového materiálu. Předem všem děkuji za pomoc. Přejme si, aby s příchodem jara náš městys jenom vzkvétal.

Z.Valenta

Zasedání zastupitelstva

Zápis č. 5/2009 ze zasedání zastupitelstva městyse Března konaného dne 16.12.2009

5/01/2009 – Podat žádost na Fond životního prostředí Středočeského kraje pro rok 2010 na projekt „Intenzifikace a rozšíření ČOV Březno – Židněves II etapa. Zastupitelstvo schválilo všemi přítomnými hlasy.

5\02\2009 – Darování podílů pozemku par. Č. 305/9 v katastrálním území Březno u Mladé Boleslavi – firma Balgsán s. r. o., p. Studentský, Trunečková, Švarc, Černý. Zastupitelstvo schválilo všemi přítomnými hlasy.

5/03\2009 – Koupě pozemků par. č. 329/13 p. Švancarová a par. č. 329/14 p. Urbánková v kat. území Březno u Mladé Boleslavi. Pověřena rada městyse Března jednat o ceně pozemku. – schváleno všemi přítomnými hlasy.

5/04/2009 – Dohoda o školském obvodu obec Sukorady. Zastupitelstvo schválilo všemi přítomnými hlasy.

5/05/2009 – Obecně závazná vyhláška č. 1/2009 – kterou se stanoví část společného školského obvodu základní školy Březno. Zastupitelstvo schválilo všemi hlasy.

5/06/2009 – Rozpočtové změny č. 4/2009 – zvýšení příjmů i výdajů o 1 932 188,00 Kč. Zastupitelstvo schválilo všemi přítomnými hlasy.

5/07/2009 – Pronájem sokolovny na turnaj v malé kopané pro oddíl kopané TJ Sokol Březno 31. 12. 2009. podmínky -

cena za pronájem navržena na 1300,00 Kč., dodržení pravidel pro používání sokolovny a určení odpovědné osoby. Zastupitelstvo schválilo 11 hlasy.

Zápis č. 1/2010 ze zasedání zastupitelstva městyse Března konaného dne 13.1.2010

1/01/2010 – Rozpočtové změny 2009 – rozpočtová změny č. 5/2009 – snížení příjmů a výdajů o 1 028 974,00 Kč. Zastupitelstvo schválilo všemi přítomnými hlasy.

1/02/2010 – Odpisový plán Základní školy a Mateřské školy Březno na rok 2010. Zastupitelstvo schválilo všemi přítomnými hlasy.

Z. Valenta

Zamyšlení nad kulturou vesnických bálů

Tři krátká zamyšlení nad lidovou kulturou vesnických bálů.

Již po několikáté se tímto způsobem zamýšlím nad kulturou a celkovým chováním nás všech, kterých se nejen tyto společenské události týkají.

Po mé kulturní zkušenosti z Rakouska, kde jsem zažila velkorysost nejen lidskou, ale i společenskou, mě přimělo k tomu abych se jako hudebně zainteresovaná osoba zamyslela nad tím co je vlastně v Čechách v tomto ohledu špatně.

Zamyšlení první - mnohdy jsem se plesů aktivně účastnila jako hráčka na nejruznější hudební nástroje v kapelách a musela se zaťatými zuby sledovat co se děje pod pódiem. Většina mladších tanečníků a bohužel i těch dříve narozených chodí na plesy jen navštívit své známé. Plesy se však pořádají pro potěchu člověka tancem. Často ale do

chází ke zdrcujícímu jevu, že muži „vytverdnou“ u baru a dámy se pak snižují k tomu, že tančí v páru společně samy. Co na to říct? Má člověk vůbec ještě potřebu tančit?

To už pak můžeme bál srovnat třeba s fotbalovým zápasem, kam se pánové a dámy chodí podobně společensky „uvolnit“.

Druhé zamyšlení - pak směřuji na kulturu vlastního odívání.

Ples byl vždy reprezentací města - či obce, ke kterému pak také patří reprezentace vlastní osobnosti, kterou nelze vyjádřit jinak, než oblekem a šaty. Samozřejmě je vše odměřeno tím o jaký ples se jedná.

Baráčnický bál bývá vždy charakterizován krojem či svérázem, nebo jiným oděvem vhodným do společnosti. Dámě jistě postačí i „lepší letní šaty“, dlouhé, nebo krátké. Vždyť i ty jsou krásné. Bohužel nejen mladí „tanečníci“ už tuto potřebu nevnímají,

ale dokonce tím i opovrhují. Často mladé dámy potkávám v obyčejných kalhotách a nějakém tom tričku, v lepším případě pak haleně. Je pak ovšem hodně důležité rozlišovat události „spotřební“ spojené s tancem, jakými jsou třeba „zábavy k nejrůznějším příležitostem“, kde si pak můžeme obléknout cokoli, nebo pak „prestižní události“, jakými jsou právě plesy, kde by se měla dodržovat nějaká etiketa.

Třetím zamyšlením - které by bylo na vlastní kapitulu, je hudební produkce, která dost často opovrhne aktivními muzikanty (protože je to zkrátka drahé) a nahrazuje si tento fakt reprodukovanou hudbou, která i bývá něčím zvukově neidentifikovatelným, mnohdy nemá ani pořádný rytmus na který by se snad dalo tancovat. Z našich tanečních parketů se velmi rychle vytrácí česká klasická syntéza, která má velmi hluboké kořeny u skladatelů Smetany a Dvořáka. Jednoduchá polka, či třídobý valčík nebo mazurka už se jeví jako pomalé a nudné tance. Tak se pomalu vytrácí tyto skvosty z notových archů muzikantů. Jenže jaké české tance nastoupí po nich?? Máme nějaký svůj novodobý český národní tanec, který nás bude věrně reprezentovat? Čím se pochlubíme v mezinárodní společnosti?

Ještě před dvaceti lety se o české kultuře dalo hovořit jako o „učitelce národů“. Učili jsme cizince hrát polky a jiné hezky svižně. Pro náš národní temperament byla polka

stále velmi obdivovaná a uctívána. Učili jsme kultuře i vzdálenější národy, za kterou nás obdivovali např. v Amerických státech. Zajedme si ovšem třeba do Rakouska a zjistíme věci skoro opačné. Právě Rakušané si dokáží hudby a tance nesmírně vážit. Akce všeho druhu jsou velkou událostí, která je vážená pro všechny obyvatele bez rozdílu věku stejným způsobem.

Společenský oděv je samozřejmostí na každou událost. Taneční róby v sále vám doženou slzy do očí. Plesy se neobejdou bez národních tanců a jejich autorů. V celkové koncepci bálu je řád. Zájem o kulturu je v Rakousku obrovský ve všech věkových kategoriích lidí a podle moji vlastní zkušenosti je i každý umělec (nejen cizinec) zde velmi váženým a vzácným hostem. Musím říct, že úcta k Čechům už v Rakousku celkem rychle pominula, protože nám skutečně chybí nějaká ta kulturní „reminiscence“.

Prosím, zamysleme se sami nad sebou, co pro vylepšení stavu našich „parketů“ můžeme udělat. A nemusíme nic ani objevovat, jen se hlásit k tomu, co nám tu předkové zanechali jako pevné „stavební pilíře“. Máme přece hluboké kulturní základy, ze kterých pak čerpalo mnoho později proslulých umělců. Ale kvalitní kulturu současnou si můžeme tvořit sami a ta za nás mluví v zahraničí a oslovuje pak i jiné národy!

Zdeňka Nečesaná

Plesová etiketa

Právě skončilo období plesů a maškarních bálů. Kromě správně zvoleného oblečení, obutí a doplňků jde na takové události také o správně zvolená slova, gesta, činy.

Při vstupu do sálu se návštěvníci plesu usazují nejčastěji podle čísla stolu, který

mají rezervovaný. Když se návštěvník plesu nezná s ostatními spolusedícími u jednoho stolu, měl by se při příchodu ke stolu představit.

Nejdříve se představuje muž a pak představí svou partnerku. Účastníci plesu,

kteří již sedí za stolem, by se při představování měli postavit. Pak představující muž odsune židli své partnerce a usadí ji. Až pak zasedne za stůl sám. Žena vždy sedí po mužově pravici a hosté pak střídavě muž – žena, muž – žena.

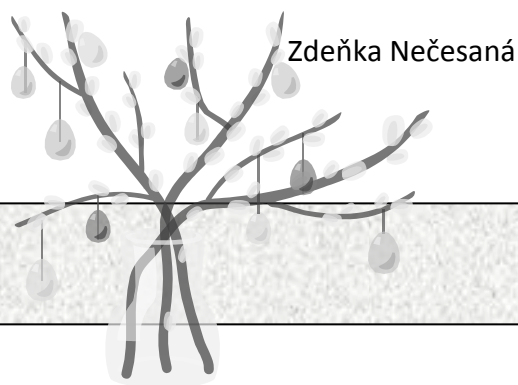
Hovory u stolu by neměly být konfliktní. Ples je zábavnou událostí, a proto jedno ze základních pravidel hovorů je vyhýbat se kontroverzním, konfliktním, impertinentním a obscénním tématům. Ne vždy se ale stane, že ten – který účastník plesu trefí svým hovorem do noty svého debatního partnera. Ve chvíli, kdy vycítí, že trochu přestřelil, by měl zvolit ústup, ale ne radikálním odstříhnutím hovoru, ale šikovným vtipným vybruslením, nebo nenápadným převedením hovoru na jiné téma.

U stolu nebo jinde si na plesu muž může odložit sako, povolit kravatu a i rozepnout horní knoflíček u košile. Žena se podobně nesmí vyzouvat pod stolem, aby dopřála oddechu svým nohám.

První a další tance by měly být dopřány partnerce, s níž přišel muž na ples. Další tance mohou opět patřit i ostatním dámám, zvláště partnerkám mužů sedících u našeho stolu a partnerkám našich známých. Muž si při vstávání od stolu musí zapnout sako a až pak požádat ženu o tanec. Přišla-li žena se

svým partnerem, měl by se muž obrátit na jejího partnera, případně na její rodiče nebo gardedámu. Klasická formule: „Smím prosit?“ nic nezkazí, ale není výlučná. Muž může požádat o tanec i jinou, ale zdvořilou formulí. Muž pak doprovodí ženu na parket. Na parketě tančí ohleduplně nejen k ostatním párům, ale také k partnerce. Ačkoli „muž vede“ tanec, musí brát ohled na to, co je partnerce příjemné. Partnerku drží jen za levou lopatku, ne níže, výše nebo jinde. Zavádí-li pár o jiný pár, nebo mu jakkoliv nepříjemně zkříží cestu, omlouvá se vždy muž, a to i za svou partnerku. Muž po tanci poděkuje ženě a odvede ji zpátky na místo. Tam alespoň pohledem nebo jiným gestem poděkuje jejímu partnerovi.

Ples je několikahodinová záležitost a je nutné při tanci dodržovat pitný režim. Ovšem o to větší pozor je důležité dávat pozor na míru alkoholu. Ten sice rozveseluje, ale při vyšší míře pak může škodit vlastnímu okolí účastníků. V tomto případě je velmi důležité znát svojí míru a v pravý čas odejít. Obecně je slušné odejít z plesu v době, kdy odešly tak dvě třetiny účastníků, ne však před půlnocí a také ne po druhé hodině ránní.

Svatý týden

Velikonoce nejsou svátkem jako ty ostatní: je to "svátek svátků", "slavnost slavností". Slavením velikonočního tajemství se křesťané spojují v důvěrném společenství s Kristem a vydávají se s ním cestou kříže ke vzkříšení a k životu s Bohem.

KVĚTNÁ NEDĚLE

Oslava Svatého týdne začíná na Květnou neděli průvodem, který symbolicky na-

značuje, že následujeme Pána na jeho cestě utrpení a účastníme se jeho kříže, abychom dostali také podíl na jeho vzkříšení a na jeho životě. Tuto myšlenku vyzdvihuje zvláště žehnací modlitba nad ratoolestmi: "... požehnej také nás, ať s radostí jdeme za svým Králem Kristem."

ZELENÝ ČTVRTEK

Tématem večerní liturgie jsou dvě události: Ježíšova večeře, při níž ustanovuje tajemství eucharistie a myje apoštolům nohy; Ježíšova modlitba v Getsemanské zahradě a jeho zajetí...

Kristus nás posiluje svým tělem a svou láskou. V této síle se pak můžeme vydávat na cestu do zaslíbené země. Na cestu, která vede i přes poušť utrpení a smrti, ale též skrze bránu vzkříšení. Cílem této cesty je "země", ze které nebudeme vyhnáni, totiž "nové nebe a nová země" nebeského království.

VELKÝ PÁTEK

Podle prastaré tradice se dnes neslaví eucharistická oběť, ale obřady na památku utrpení Páně. Ty mají tři části: Bohoslužbu slova (ve které se čtou pašije) zakončenou přímluvami za celý svět; uctívání kříže; přijímání. Velký pátek je postním dnem - postem od masa a újmy v jídle. Tento den je připomínkou dne smrti Ježíše Krista, kdy se konal proces odsouzení. Podle evangelií odpoledne ve tři hodiny zemřel Ježíš na kříži. Proto se přibližně v tento čas věřící scházejí k zvláštní bohoslužbě.

BÍLÁ SOBOTA

Bílá sobota je tzv. aliturgickým dnem, neboť se dnes zásadně neslaví mše svatá a další svátosti, kromě pomazání nemocných a svátosti smíření. Dle starodávného zvyku, vycházejícího ze židovského (resp. orientálního) počítání času, začíná nový den již po západu slunce (předešlého dne). Oslava významných svátků a událostí tak začínala již v předvečer příslušného svátku - tzv. vigilie. Oslava vzkříšení tak tedy začíná (dle našeho počítání) večer na Bílou sobotu, anebo v noci.

(Stejně jako například o Vánocích, kdy je hlavním svátkem 25. 12., se slaví "Štědrý večer" již večer 24. 12.)

VELIKONOČNÍ NOC

Velikonoční vigilie je oslavou svaté noci, kdy Pán vstal z mrtvých, kdy rozlomil pouta smrti a jako vítěz vystoupil z hrobu, aby i nám otevřel cestu k životu. Oslava Veliké noci vyjadřuje mnohými symboly a texty tento velikonoční "přechod" (pesach) ze zajetí utrpení a smrti do života svobody a plnosti. O celém velikonočním tajemství, vsazeném do plánu spásy, vypráví velkou lyrikou básní velikonoční chvalozpěv Exsultet.

VELIKONOČNÍ NEDĚLE

Kristus vstal z mrtvých za svítání "prvního dne v týdnu", neboli "prvního dne po sobotě" (která byla podle židovského kalendáře posledním dnem týdne). Svým zmrtvýchvstáním dovršil Boží stvořitelské a vykupitelské dílo. Proto se křesťané v tento den začali pravidelně scházet k eucharistickému "lámání chleba" a tento den nazvali "dnem Páně".

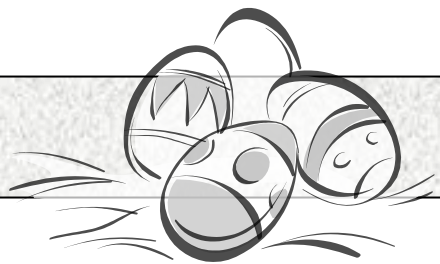
VELIKONOČNÍ DOBA

Slavení Velikonoc pokračuje dalších padesát dní až do neděle Seslání Ducha svatého, jakožto jeden sváteční den, jako "velký den Páně". Milost Velikonoc se neomezuje na jediný den. Jejich jasný paprsek nezapadá, ale vždycky je připraven osvitit toho, kdo po něm touží... Tento svátek nás provází těžkostmi, na něž ve světě narážíme; a Bůh nám nabízí radost ze spasení, která z tohoto svátku vyzařuje.

Z. Valenta;

čerpáno z knihy „Velikonoce – soubor různých textů“

Symbyly Velikonoc

Po odeznění vážných náboženských svátků se lidová tradice vrací k projevům veselí a proudícího života. Přichází velikonoční koleda – pomlázka, konaná na velikonoční pondělí. Obchůzka po domech, veršovaná přání, polévání vodou a hlavně šlehání zelenými spletenými pruty, které údajně přináší „pomlazení“. Odtud název předmětu, dne a někde i celých velikonoce.

Konání těchto věkovitých zvyků se navzdory civilizačnímu proudu dvacátého století přirozeně zachovalo dodnes a to nejen v prostředí venkova, ale i v některých městech. Dodnes chlapci a muži dovedou uplést z osmi, šestnácti i více prutů pomlázky velkých i malých rozměrů. Některé kusy představují skutečná pletařská díla s ozdobně vytvarovanými rukojeti, různých kombinací barev prutů a zdobení. Podle zvyklostí jsou malé pomlázky určeny ke šlehání, objemné korbáče a tatary nosily a místy ještě nosí chlapci při koledě s sebou jako symbol svého stavu a od vyšlehaných děvčat na ně dostávají stuhý. Tento zvyk se stále udržuje v řadě obcí, hlavně na Slovácku. Za blahodárný akt vyšlehání se přirozeně musí platit - dárky

a vejci. Vajíčko samo nese pochopitelnou symboliku rodícího se života, znak přicházejícího jara. Jako dárek musí být vajíčko plné a omalované. Tradiční a nejvýmluvnější je červená – krásná barva, barva života. Odtud též obecně užívaný název pro malované vejce – kraslice.

Slovanská tradice obecně zachovala pestrou škálu malovaných kraslic se vzory často vzájemně souvisejícími a srovnatelnými. Na českém území se tato práce rozvinula do specifické šíře. Na kraslicích rozeznáváme řadu zdobných technik, barevností a vzorů, které se liší krajově i dobou. Nejvíce rozšíře-

ná a zřejmě i nejstarší je technika zdobení voskem, aplikovaná jako barevná batika. Klasické červené kraslice jednoduše vyrytým bílým vzorem se v čistém stylu zachovaly hlavně v jižní a západní oblasti Čech, například na Chodsku. Širší barevná škála s podobným vzorováním je obvyklá na tradičních kraslicích z jižních a jihovýchodních Čech, kde se výstižně nazývají straky. Nejsložitější vzory voskové techniky kombinované s řadou barev s charakteristickou závěrečnou černou, se vytvořily na Slovácku. Řada obcí má své zavedené vzory, které znalci dovedou přesně rozeznat. Výtvarná hodnota kraslice samozřejmě není jen v její složité kresbě a pracnosti provedení. Řada z nich je malovaná s lehkostí a jednoduchým vyjadřovacím rejstříkem v přírodních hnědých a dokonce černých barvách. Často zde najdeme motivy slunce nebo lidských postav. Tyto staré vzory se zachovaly hlavně v horských oblastech Moravy – na Valašsku, Hornácku.

Nejstarší česká vajíčka, pocházejí ze sběrů před sto léty. Většinou postrádají vytříbený ornament, za to na nich najdeme různé veršiky, dobová rámování snítkami konvalinek a různých kvítků se začleněním postav světských i náboženských. Na Moravě, kde měly ženy v rukou osvojený ornament, například z vyšívání, pojaly tuto techniku se stylizací růže, granátového jablka, lístků a úponku. Vynikající kreslířská, přesněji rytecká díla najdeme dodnes na Podluží s typickou barevností fialové, vínové, modré či černé, v nichž nejlépe vyniká bílá grafika.

Zdobných technik je samozřejmě mnohem víc. Některé vzory se leptaly kyselinou, jindy se tvořily plasticky. Například reliéf nanášený voskem, ale i polepováním různými materiály, kousky slámy, travní dužiny, textilu, nalepovaly se barevné papírky, miniaturní

obrázky, mašličky i jemné stáčené drátky. Ve sbírce Národního muzea je uloženo i několik unikátů ze západních Čech, kde je bílé vajíčko zdobeno okutím. Kraslice jsou tak zajímavým a u nás obzvláště vytříbeným projevem lidového umění, že se již v počátku našeho století staly nejen krajevou chloubou, ale i objektem sběratelů a samozřejmě artiklem trhu. Pro účel prodeje se původně plná vajíčka z praktických důvodů začala vyfukovat a v této formě je většina dnešních lidí chápe jako tradiční.

Malování kraslic se stalo i dnes oblíbenou činností řady lidí, především žen, nejen na Slovácku, ale prakticky na celém českém území. Původně ryze velikonoční

práce se v řadě případů oddělila od tohoto času a stala se jakousi svéráznou tvůrčí kategorií. V malování kraslic se pořádají různé soutěže a řada lidí se této činnosti věnuje se značným zaujetím prakticky po celý rok.

Nicméně v čase velikonoce se umně i neuměle vajíčka malují téměř v každé rodině. Stačí si najít několik snítek prvních kytiček a lístků, přiložit je na skořápku, ovázat gázou a povařit v odvaru z cibulových slupek. Bez velké námahy tak dostaneme vajíčko, které vyhoví staré tradici i současnému vkusu.

Z. Valenta;
čerpáno z knihy „Velikonoce – soubor různých textů“

Ze školkového deníku

Zápis do MŠ Březno bude 13. a 14. dubna 2010 od 9:00 do 16:00 hodin v budově MŠ. Rodiče si vezmou sebou OP a rodný list dítěte. Pokud se tento termín rodičům nehodí, je možné domluvit jiný termín s vedoucí učitelkou MŠ p. Dlaskovou osobně či na telefonu 326 399 135.

Mateřská škola je plná dětí a svět dětí je samá pohádka. Proto Vás zveme: "Pojďte s námi do pohádky...."

Bylo jednou jedno království, tam na kopečku v Březně, kde ráno vychází slunce za kopcem a paní Zima tančí svůj tanec na zahradě plné sněhuláků a otisků botiček malých princezen a princátek. Když projedete kolem zámeckého parku a podaří se vám umluvit Mlženky, toulající se po polích, vyhoupne se před vaším zrakem malý, ale zato útulný domeček, plný dětského smíchu a her. Tak na co ještě čekat? Pojďme na návštěvu.

Ve vymalované šatničce si zajeme střevíčky a šupky, dupky do velkého sálu, kde se začínají dít podivuhodné věci. Tak třeba kdopak zmenšil židličky a stolečky? Že bychom zabloudili do pohádky o Sněhurce a jejich kamarádech? „Kdepak“ říká královna a pěkně se usmívá „Všechn nábytek je tu uzpůsoben pro naše malé svěřence. Jsou tu nejen malé jídelní soupravy, ale i malé toalety a umyvadla. Princezny se tak mohou každý den podívat do zrcadla, jak jim to sluší a rytíři si svého koně nakreslí v pohodlné židličce na svém místě u stolečku. A vůbec se tu nenučíme, protože na nás každý den čekají naši kamarádi, kteří se snaží, aby nás dětství bavilo. Tak třeba Písnička. Malá, drobná holčička s mašlemi ve vlasech. Učí děti, že na světě není jen hluk a rámus, ale i řada tónů. Které si pěkně pomalu vyšlapávají cestičku od našeho ucha až k srdíčku. Učí totiž hledat v hudbě to nejpodstatnější - její neopakovatelnou krásu. A pozor, má k tomu i malé žezlo - flét-

ničku. A takový kus dřeva v dětských prstí-
kách umí zázraky. A nebo Traisy. Myslíte si,
že je to nějaká víla z lesa? Kdepak, vy snílci.
Možná vás zaujme vzhledem, vyzařuje z ní
totiž něco cizokrajného. Třeba Robin Hood
by věděl, jak se řekne ahoj anglicky a ví to
i naše děti díky této šikovné učitelce angličti-
ny. Ani ručičky u nás nezhálají. I ty zaměst-
návané s kamarádkou Paletkou a jejími po-
mocníky štětcem a barvičkou. Kouzlíme totiž
věnečky, ubrusy, přáníčka, loutky a obrazy
nacházející se na každém kroku a volající po
obdivování. Jsou to ale šikulky, ty naše dětič-
ky, pochvalují si paní kuchařky, když dávají na
stůl jen samé zdravé a chutné jídla a to ne-
počítám ovoce a zeleninu, ta je na stole sa-
mozřejmostí“. Královna odběhla za svými
povinnostmi a nám podala tlustou knihu.
Zvědavé oči čekali na otevření, jak žabí princ
na polibek. A tak čtème....

Každý podzim odlétají ptáci do tep-
lých krajin a mávají na pozdrav drakům pev-
ně chycených na provázku a snaží se do-
sáhnout na nejbližší mráček – princové si tu
totiž uvědomili, že je lepší drak ochočený než
zabitý a pořádají každé září letecké dny plné
soutěží a odměn. V listopadu zase šetříme
elektrinou a rozsvěcujeme šklebící se dýňové
lampičky a tancem ukazujeme všem, že se mi
duchů na halloween nebojíme. O vánocích
napečeme cukroví a pozveme všechny rodi-

če, aby si třeba vyslechli pěknou básničku
nebo rovnou muzikál, nacvičený dětmi.

„Nevadí, nevadí, jen se posaďte
k nám“ pobízím příchozí maminky, které tu
mají vždy dveře dokořán. Nejspíš je přilákala
vůně salátu a palačinek upečených a přípra-
vených na báječnou hostinu. Děti si totiž
v únoru hrají na kuchaře a berou to opravdu
důsledně. Nevadí, že se palačinka roztrhala,
mizí z talíře do mlsných pusinek jak mávnu-
tím kouzelného proutku. „A co zvířátka
v zimě, ty mají také hlad!“. Vola malá prin-
cezka a už dává do košíku žaludy a seno
skladované od podzimu. A jde se do lesa.
Čekají na nás srnky a zajáci. Jejich stopy nás
povedou.

Je tu ještě mnoho a mnoho stránek
této královské kroniky, kterou si prohlížíme,
ale to bychom tu byli až do setmění a víte, že
březenští hejkalové nemají rádi, když se po-
nocuje. Tak mám návrh – Den Matek, výlety,
plavání v Jičíně, zahradní slavnosti, akade-
mie, spaní ve školce, divadelní představení,
návštěvy kin a muzeí, cvičení v sokolovně,
návštěvy v ZOO a jiná úžasná dobrodružství
si necháme na jindy anebo se přijďte pře-
svědčit sami, k nám do školky! Že to je jen
pohádka?

ředitelka MŠ Libuše Dlasková

Základní škola Březno

**Vážení rodiče a prarodiče, všichni
spoluobčané, milí žáci.**

Jaro je ten největší, nejúžasnější
a hlavně neúnavný kouzelník. Probouzí pří-
rodu k novému životu, k nové naději. Největ-
ší zázraky čaruje sluníčko. Dívá se na svět
z nebeského balkónu a obyčejně se stará
o nastupující jaro.

Jaro nepřichází naráz, ale hraje si
s námi na schovávanou. Samo sluníčko má
schovávačku za mraky. Velké mraky mu často
jako škrabošky zakrývají tvář. Přesto všechno
sem tam zabliká na první petrklíč
a polechtá jásající skřivany. V každé, každické
zahradce se na čerstvě zeleném svěžím trav-
ním koberci roztančí bílé jarní krásy – sed-
mikrásy a potoky plné jarní vody šumí mezi
olšemi s rozvíjejícími se prvními lístky. Svůj

návrat z jihu nám ohlásí svým kuku kukačky, rozkvetou sněženky a bledule, na vrbách se zalesknou hebké kočky, na břích jehnědy. Dny se prodlužují, slunce hřeje stále tepleji. Rozkvetou meruňky, třešně, jabloně a hrušně. V korunách si spokojeně bzučí včely. Rozsvítí se svíčky kaštanů a rozkvetou šerky. Celý, celkový kraj ožije jasavým zpěvem. Rozzní se zpěv kosů, švitoření jiřiček a vlaštovky to všechno zapisují na nebe. Z vajíček se vyklubou holátka. I když se semínka zasazená do země tváří jako spící děťátka, brzy procit-

nou, protože sluníčko na ně zaťuká zlatým prstem a ze země se vyhrnou klíčky.

Tak to je jaro. Právě začínající, právě se probouzející, čerstvé, svěží, stále se opakující a přesto vždy originální, jedinečné, všemi vyhlášené a tolik očekávané. A právě proto, že je tak úžasné, proto všem přeji: „Užijte si ho všichni vrchovatě, dosytnosti, naberte sílu, energii a lásku do dnů příštích.“

Mgr. Dana Rudolfová, ředitelka ZŠ a MŠ Březno

Veřejné poděkování

Jsem ráda, že opět mohu poděkovat mnoha rodičům a spoluobčanům za pomoc a sponzorské dary, které dali naší škole. Přeji si, aby se v prostorách školy cítili všichni žáci, zaměstnanci i návštěvy dobře a spokojeně.

Manželům Fiedlerovým děkuji za zakoupené malířské barvy. Rodičům žáků čtvrté třídy děkuji za vymalování učebny – pánům Abíkovi, Rejzlovi a Dlaskovi a úklid – maminkám Petrášové, Procházkové, Stromové a Svobodové. Obrovskou akcí a pomocí bylo postavení a bourání lešení na schodišti na 1. stupni, na němž se podíleli pánové Šíp, Křiška, Šifta a Kudlák. Samotné schodiště pak po Vánocích úžasně jako noční oblohu vymalovali pánové Adamec, Svoboda, Lauber a studenti Rudolf a Adamec. Na náročném úklidu se podílely zaměstnanci školy – paní Kasalová, Chytrá a Kulhavá.

Po Novém roce naše chuť zkrášlovat školní prostory nevyrchala. Manželé Zvěřinovi s dcerou Maruškou, paní Šanderová a pan Semán se synem Matyášem vymalovali a uklidili malou chodbu u šaten a manželé Vitmajerovi zkrášlili učebnu 7. ročníku. Ani 2. třída nezůstala pozadu. Dětem se nyní dobře pracuje v čisté učebně, kterou vymalovali a uklidili rodiče dětí – pan Sulej, Čer-

venka, manželé Kubečkoví a Šípkovi a paní Zámecká a Straková. Barvy na toto malování prostřednictvím paní Semánové dostala škola sponzorským darem od pana Bernata z prodejny Barvy a laky z Mladé Boleslavi. I jemu patří upřímný dík.

Velkou a náročnou akcí o jarních prázdninách bylo vymalování rozlehlých prostor šaten. S rolí malířů se úspěšně potýkali pan Klos, Štěpánek, Vojta, Pacholátko a Ňorba, dobrými pomocníky byli žáci Martin Menčík, Milan Mareš a David Vojta. S opravdu náročným úklidem se na jedničku vypořádaly paní Dlasková, Kasalová, Křemečková, Hájková, Chytrá, Rychtrová a Vrabcová. Snad si nyní těchto čistých, jasně oranžových prostor budou děti dostatečně vážit.

Poslední mé poděkování patří opět panu Šolcovi, který jak v prosinci, tak i v únoru pomohl naší škole s likvidací odpadu. Odvezl do sběrného dvora rozměrný třídní odpad, který nebylo možné dát do popelnice.

Všem sponzorům a brigádníkům patří ještě jednou můj upřímný dík a těším se na jejich další pomoc a spolupráci.

Dana Rudolfová

Občanská a sociální komise

Z činnosti komise pro občanské a sociální záležitosti.

Komise pravidelně pořádá vítání občánků, které probíhá zhruba čtvrtletně podle počtu narozených dětí. Nejbližší přivítání malých dětí plánujeme na druhou polovinu měsíce března. Mimo jiné akce pořádané ve spolupráci s úřadem městse, je pravidelná gratulace seniorům k životnímu jubileu, o které pečuje naše nejstarší členka a bývalá předsedkyně komise, paní Horáková. Malé posezení s občany při hudebním doprovodu pořádáme na konci roku.

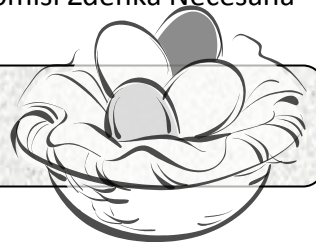
Nynější předsedkyně si vzala na svá bedra péči o náš kostel, kde se bude pokračovat nejen v opravách ale dále plánovaných akcích.

Nejbližší mše zde pravděpodobně proběhne o Velikonocích. Dále plánujeme v termínu 28. 5 2010 ve večerních hodinách, v rámci diecézní akce „dny pro kostely“, veřejný koncert, kde vystoupí operní pěvkyně E. Josifová.

Termíny akcí budou předem upřesněny. Doufám, že moje roční prodleva, kdy se nepodařilo zorganizovat jedinou akci, bude nyní nahrazena. Za komisi Vám všem občanům přeji pohodový život v našem městysi a hodně pozitivních zážitků!

Za komisi Zdeňka Nečesaná

Baráčnická obec

Vlastenecko dobročinná baráčnická obec pro Březno a okolí.

Chceme všechny naše členy, příznivce a všechny spoluobčany seznámit s akcemi, které plánujeme na další čtvrtletí. Jako první akci máme naplánovaný zájezd do Prahy na Žofín, kde bude Všebaráčnický ples, po té uspořádáme zájezd do divadla, v plánu je již tradiční a velmi oblíbený jarní pochod, slíbili jsme také zájezd pro děti, dětský den, diskotéku a jiné. O všech našich akcích se můžete

dozvědět z naší nástěnky na náměstí, z našeho časopisu Život Budovcovy Župy, který si může u nás kdokoli objednat, z webových stránek Obecního úřadu a z plakátů, které vyvěšujeme v obchodech v Březně i v Židněvsi. Na naše akce zveme všechny zájemce i z řad nečlenů, a pokud by někdo chtěl vstoupit mezi nás, bude vřele přivítán.

Za konšelstvo Petr Novotný

Nastal čas Velikonoc. Slaví se každý rok vždy v neděli po 1. úplňku, který nastává po jarní rovnodennosti (v tzv. 14. nisanu). Pro některé z nás to jsou svátky jara, pro druhé připomínání si Zmrtvýchvstání Páně Ježíše Krista, což tvoří základ křesťanské víry. Prapůvodem Velikonoc jsou však židovské svátky Pascha, kterými si Židé připomínají památné vyvedení z Egypta Mojžíšem, následné

čtyřicetileté putování pouští a konečné vstoupení do země zaslíbené.

Tyto svátky také přivedly před dvěma tisíci lety jednoho učitele, kazatele, léčitele a tesaře z Nazaretu – Ježíše - do Jeruzaléma. Za svého působení v Palestině hlásal příchod Božího království, které se opravdu v době jeho smrti přiblížilo na dosah lidských duší. Šlo o radostnou zvěst, již písemně zaznamenali apoštolové v Evangeliích (část Bible).

U nás jsou Velikonoční svátky doplněné mnoha různými zvyky: malování vajíček, koledy, pomlázky a pečení beránků z těsta, které je odvozené od velikonočního židovského

beránka (pečeně) - symbol oběti, kterou je v tomto případě Kristus.

Danuše Podmolová

VTIPNÉ SÁŇKOVÁNÍ

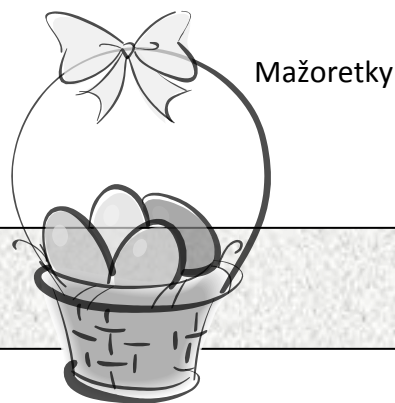
Letošní zima přímo přála zimním sportům a radovánkám. "Bylo by škoda toho sněhu nevyužít! Sáňkovat se dá na ledasčem a navíc bude psina", navrhla Irča Hrdá. Březenské mažoretky na nic nečekaly a daly se do práce. Za zámkem vytyčily trať, napsaly plakáty, nakoupily ceny, dokonce sehnaly i moderátora. Na konec přišlo postupně víc než padesát lidí s rozmanitou fantazií. Viděli jsme čtyř členný tým na skibobu až z Jamajky, hajného, řezníka Krkovičku, formuli jedna, dokonce i vesmírnou raketu.

Děti i dospěláci byli tak zapálení do soutěžení, že nevnímali ani ostrý vítr. Problém měl jen vězeň Kájínek, kterého brzdila koule na noze. Čiperná Karkulka měla v košíčku pro děti spoustu sladkostí a rozdáv

vala je po celém závodišti. Pány občerstvil Pat a Mat, kteří z vlastních zdrojů vařili grog, dámám přišel vhod sponzorský dar od Zdeny Krouské, oblíbený „svažák“.

Vyhlášení výsledků a udílení cen proběhlo v Březenské hospůdce. Legrace i dobrá nálada soutěžící neopustily a tak se domů nikomu nechtělo. Na přání účastníků přinesl soused Milan Mazanec klávesy a začal hrát a zpívat. Konec akce se tak posunul až téměř do půlnoci.

Jsmo z toho úspěchu nadšeni a věříme, že počasí bude přát i příští roky a vtipné sáňkování se stane krásnou tradicí.

Historické okénko Března

V minulém čísle jsem vás pozvala k počteníčku o historii naší nejstarší stavby v Březně, kterou je bezesporu gotická kamenná věž.

Její historie spadá skutečně do dob 12. století. Souvisí již se samotným založením Března, kde již stála jakási vzdálená podoba věže obranného systému. Věž v každém případě sloužila k obraně osady, neboť se jednalo o nejvyšší budovu nějaké tvrze nebo statku, kde byly nejlépe sledovatelné útoky nepřátel.

Věž, později s funkcí zvonice, stojí v jihovýchodním koutě bývalého hřbitovního areálu v blízkosti presbytáře kostela. Vchod do věže je od severní strany, kde býval původně z prvního patra, kam vedly dřevěné

schody. O samotné stavbě věže nevíme nic. První datovaná zmínka o samotné věži pochází z roku 1544, kdy je zde připomínána „starší gotická tvrz – pustá“, to znamenalo, že samotná tvrz za vlády Hložků ze Žampachu nebyla trvale osídlena. O podobě věže s cibulovou bání víme až z roku 1660, kdy došlo k nějaké přestavbě.

Samotná původní podoba nebyla nikde blíže popsána. Můžeme se pouze domnívat, podle samotného stavebně historického průzkumu, jak byla pravděpodobně stavba koncipována. Podle několika stavebních zásahů můžeme tvrdit, že dolní část stavby byla pravděpodobně průchozí do hřbitovního areálu. Potvrzuje to jev, který je viditelný ze severní strany stavby, že zde byl nějaký prů-

chod segmentového tvaru. Přízemí stavby tvoří později vytvořené dvě místnosti, které byly propojeny se sklepy vedlejší budovy. Z níže položených místností pak vedou tor-dovitě schody, které pochází až z 2. pol. 20 století, do prvního patra, kde byl byt zvoníka a městského hlídače, odtud pak vedou dřevěné nízké schůdky do druhého patra, kde je místnost v podobných rozměrech. V západní části patra je vystavěna cihlová příčka, za účelem prostoru pro hodinová závaží. Z tohoto patra pak vedou malé schůdky do zvonového patra, které bylo vytvořeno později. Toto jakési dřevěné patro bylo již pravděpodobně vrcholem vlastní původní stavby. Výše dostavěná budova již byla dostavěna pro funkci hodinového patra. Od zvonů, které budou blíže zdokumentovány v příštím čísle, vedou další dřevěné schody do „hodinového patra“, kde je zabudovaný nový hodinový stroj z 80.ých let 20. století, kdy proběhla poslední oprava věže. Nad „hodinovým patrem“ se nachází již krovky a je zde zavěšen hodinový cimbál pro odbíjení půl a celých hodin.

Z dochovaných materiálů, které jsou uloženy v jedné z makovic, zdobených hvězdou, na střeše zvonice se dozvídáme o vichřici, která řádila nad městečkem a shodila původní báň. Nejstarší listina pochází z roku 1770, později z roku 1718 a 1797. Vichřice zničila původní konstrukci střechy,

to bylo r. 1869 a poté byly vyzdvíženy krovky nové, v nynější novogotické podobě. Podle názoru historiků tato podoba střechy věži asi za celou historii nejlépe sluší.

Ve věži došlo k několika drobnějším úpravám pro lepší bydlení zvoníků. Pouze z úprav fasády se dozvídáme o nárožní rustice, která zdobila stavbu ještě v roce 1905. Okna zvonového patra pochází z doby instalace zvonů, tj. kolem r. 1545. Věž byla původně zcela osamocenou stavbou, později k ní byla přilepena budova, která byla s věží propojena, jednalo se o dvoutřídní školu. Na druhé straně byla přilepena budova četnické stanice. O samostatnosti stavby dokládá fakt zazděných oken v prvním patře z východní a západní strany.

Mohutná stavba věže s funkcí zvonice, je krásnou dominantou našeho městyse. Věže vždy byly dominantním obrázkem českého venkova, ať už v časté barokní podobě, nebo

i krásné goticko-renesanční stavbě, která dává obci větší lesk.

Příště si blíže ukážeme historii zvonů a jejich autorů. Sice se již o zvonech povídalo mnoho, ale zaměříme se i na vlastní zvonaře a jejich měšťanský život.

Zdeňka Nečesaná

OZNÁMENÍ

KADEŘNICTVÍ HELENY VALENTOVÉ OZNAMUJE!! PEVNÁ LINKA ZRUŠENA.

NOVÝ KONTAKT: 606208370

*Březenský zpravodaj: periodický tisk vydávaný 4x ročně v počtu 140 výtisků, cena: 15 Kč
číslo výtisku 1, ročník 9, datum vydání 25.3. 2010, místo vydání Březno
registrováno pod rejstříkem: MK ČR E 10410*

*vydavatel: Obecní úřad Březno, 294 06 Březno 13, IČO: 00237574
kontakt: telefon: 326399180, fax: 326399180, e-mail: brezno@seznam.cz, www.brezno.cz
příspěvky do zpravodaje: zpravodaj.brezno@seznam.cz
redakční rada: komise pro občanské a sociální záležitosti
grafická příprava: Zbyněk Valenta*